

§ 13.

Ved Beregningen af den skattepligtige Formue bliver den skattepligtiges Gæld at fradrage i den samlede Aktivmasse. I de Tilfælde, hvor Formueskatten svares i Henhold til § 10, 3. Punktum, kan dog kun den Gæld fradrages, som hviler paa de Formuede, der ere inddragne under Beskatningen.

§ 14.

Ved Værdsætningen af Formuen blive følgende Regler at iagttage:

1. Faste Ejendomme, der anvendes til Land-, Skov- eller Havebrug eller ere knyttede til saadant som Hovedbedrift, ansættes efter deres formodede Salgsværdi. I Vurderingen medtages den Ejeren tilhørende Besætning samt Inventar. Værdien ansættes ved et Skøn; som Vejledning ved dette tjene dels opnaaede Salgspriser, dels Vurderinger til Laaneefterretning.
2. Faste Ejendomme, der overvejende anvendes til Beboelse af Ejeren eller til Udleje, ansættes efter deres formodede Salgsværdi. Som Vejledning tjener dels opnaaede Salgspriser, dels den faktiske eller antagne Lejeværdi, dels Vurderinger til Laaneefterretning.
3. Faste Ejendomme, der overvejende anvendes til Næringsbrug, værdsættes under et med de, Ejeren tilhørende, til Bedriften hørende Maskiner, Redskaber og Inventar. Værdien ansættes ved et Skøn over den formodede Salgsværdi, hvorved der tages særligt Hensyn til den Indtægt, som Ejendommen, anvendt paa den omhandlede Maade, giver.
4. Naar Lov om Ejendomsskyld er traadt i Virksomhed, bliver enhver fast Ejendom, som er vurderet til Ejendomsskyld, at ansætte til den Værdi, som den nævnte Vurdering udviser.
5. Værdipapirer ansættes, for saa vidt de noteres paa Kjøbenhavns Børs, efter Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende, medmindre det godtgøres, at deres Værdi er forskellig derfra.
6. Udestaaende Fordringer, som ikke kunne inddrives, medregnes ikke.
7. Skibe og andre Løsøregenstande ansættes efter deres Salgsværdi. Som Vejledning tjener særlig den Sum, for hvilken de maatte være forsikrede.
8. Reelle Privilegier samt vedvarende Indkomster og Ydelser (§ 12, e) ansættes efter den Vederlagssum, der kan paaregnes opnaaet for dem.

§ 15.

Familieoverhovedet beskattes af de til Husstanden hørende Personers Formue, for saa vidt Indkomsterne deraf i Medfør af § 7 ved Ansættelsen til Indkomstskat skulle betragtes som skattepligtig Indkomst for ham.

§ 16.

Naar den skattepligtige selv angiver sin Formues Størrelse (jfr. § 23), ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa den Tid, da Angivelsen finder Sted. Enhver er berettiget til at lægge Værdien den 1. Januar til Grund for sin Angivelse. Ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafslutninger Sted, kan den Formuestatus lægges til Grund for Angivelsen, som er fremkommen ved Afslutningen af det sidste Regnskabsaar.

Naar Selvangivelse ikke finder Sted, ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa det Tidspunkt, da Skatteansættelsen foregaar.